

Kristýna Dvořáková, České střední školy v Hradci Králové ve školních letech
1938/39 – 1944/45

Bakalářská práce

Kristýna Dvořáková má niterný vztah k Hradci Králové a ke školství, ze spojení vyšlo téma bakalářské práce. Na její zvládnutí se důkladně pramenně připravila, při studiu pramenů projevila neobyčejnou píli, která přinesla výsledky mj. v různých statistických údajích, na první pohled neupoutávajících, ale obsahujících rozsáhlé údaje. Práci soustředila na okupační léta tří středních škol, Rašínova gymnázia, reálného gymnázia dívčího a reálky. Rozdělila ji časově do dvou velkých částí, oprávněným mezníkem je nástup Heydricha do vedení protektorátu, který ovlivnil i poměry v českém školství.

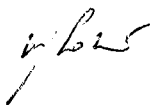
První kapitola v každé části zachycuje obecnější historii města. Svědčí o autorčiných znalostech regionální literatury (chybí práce R. Pokorného), ale v dané podobě je poněkud nefunkční. Respektuji ji jen jako autorčino seznamování se s dobou, které realizovala ve tvaru jisté kroniky chronologicky hromadící určité údaje bez vnitřního uspořádání. Ve zralejší formě by byla tato tematika komponována v návaznosti na školství (v přímých i dalších souvislostech).

V historii jednotlivých škol se K. Dvořáková zaměřila především na organizační záležitosti. Za německé okupace nabývaly zvláštní důležitosti, ať se to týkalo personálního, nebo materiálního stavu. V obou směrech trpělo české školství citelnými ztrátami – hradecké školy je také pocítily, především po roce 1941. Stísnění v budovách, omezování vyučování, vynucený úbytek studentů (přes 50%), pohyby v pedagogických sborech – to vše K. Dvořáková poznala a zaznamenala. Text má i zde více charakter kronikářský a proto více konstatuje, než rozlišuje a posuzuje. Zase by prospělo vnitřní tematické dělení, které by možná nutilo domýšlet důvody, vyčlenilo např. oficiální propagandistické akce, nutilo k dílčím (třeba jen hypotetickým) soudům.

Hlavně z katalogů žactva získané údaje autorka pečlivě zpracovala do několika přehledů – o národnostech, rodištích, náboženství. Z nich by stála za hlubší zamyšlení náboženská příslušnost, pokud se jí přizná zvláštní smysl za okupace vzhledem ke vztahu nacistů k náboženství. Jistě bychom rádi znali např. sociální původ studentů, vyučovací předměty a jejich rozsah a obsah. K tomu K. Dvořáková prameny neměla. I tak pro historiky školství připravila bohatou dokumentaci. V závěrečných úvahách prokázala i schopnost formulovat obecnější teze, postřehy a posuzující stanoviska.

Pilně zpracovanou bakalářskou práci K. Dvořákové doporučuji k obhajobě.

Hodnocení:

Prof. dr. Robert Kvaček, CSc.